

82

LATVIJAS REPUBLIKAS SAEIMAS DEPUTĀTS

Jēkaba iela 11, Riga, LV-1811 • Tālrunis: 6708 7321 • Fakss: 6708 7100 • E-pasts: saeima@saeima.lv

Rīgā

deputātu kārtīt!
2014 gada 6. martā
Nr. 142.815-39-12/15

Latvijas Republikas Saeimas
Mandātu, ētikas un iesniegumu komisijai

I E S N I E G U M S

*Par Saeimas Ārlietu komisijas priekšsēdētāja
Ojāra Ērika Kalniņa neētisko rīcību un
Latvijas sabiedrības dezinformēšanu*

Šī gada februārī Latvijā viesojās Tibetas trimdas valdības Ārlietu ministre Diki Čojangas kundze. Atbilstoši programmai 25. februārī viņai bija tikšanās Saeimā ar Saeimas deputātu grupu Tibetas atbalstam, tai skaitā ar Saeimas Cilvēktiesību komisijas priekšsēdētāju.

Šīs vizītes sakarā, Saeimas deputāts, ilggadīgais Saeimas Ārlietu komisijas vadītājs Ojārs Ēriks Kalniņš pirms tikšanās centās uzspiest savu viedokli un iespaidot Saeimas frakciju deputātus netikties ar ministri Diki Čojangas kundzi, pamatojot to, ka viņam zvanījis Ķīnas vēstnieks Latvijā un brīdinājis par iespējamām ekonomiskajām konsekvenčēm un sankcijām pret Latviju šīs tikšanās gadījumā.

To, ka šāda spiediena izdarīšana uz deputātiem un deputāta O.Ē.Kalniņa rīcība nav bijusi nejauša, bet pilnībā apzināta, apliecinā viņa paziņojums aģentūrai BNS, ka ir vērsies pie Saeimas deputātu grupas Tibetas atbalstam netikties ar Tibetas trimdas valdības ministri, jo šādas konsultācijas viņam sniedzis Ķīnas vēstnieks Latvijā, kā arī nav vēlama ministres tikšanās ar deputātiem Saeimas ēkās. Tas tika plaši atspoguļots plašsaziņas līdzekļos.

Vēl vairāk, deputāts O.Ē.Kalniņš paziņo BNS, ka tikšanās ar ministri būtu tas pats, ja deputāti tiktos ar Doņeckas separātistu līderiem, kā arī, ka šis [Tibetas] pārstāvis principā ir separātists, jo atbalsta Tibetas atdalīšanos no Ķīnas.

Uzskatām, ka deputāts Ojārs Ēriks Kalniņš ir pilnībā iespaidojies no "konsultācijām" ar Ķīnas pārstāvjiem. Viņš Saeimas deputātu ietekmēšanai izmanto Ķīnas propagandas argumentus, bet Latvijas sabiedrības informēšanai

(dezinformēšanai) izmanto patiesībai neatbilstošus faktus. Tas būtu traktējams kā Latvijas sabiedrības dezinformēšana, un šāda rīcība ir ne vien nosodāma, bet arī sodāma. Tieks pārkāpts Saeimas deputātu ētikas kodeksa 6. punkts: "Deputāts ir morāli atbildīgs par savu rīcību (runām, balsojumiem, u.c.)...." un 7. punkts: "...deputāts balstās uz faktiem, to godīgu interpretāciju un argumentāciju."

Saeimas Ārlietu komisijas vadītājam nav tiesību publiski melot un sniegt masu medijiem un Latvijas sabiedrībai dezinformāciju par Tibetas trimdas valdības vēlmi atdalīties no Ķīnas Tautas Republikas jo, gan Tibetas trimdas valdības, gan Viņa Svētības Dalai Lamas paziņojumos un dokumentos nekad nav prasīta Tibetas neatkarība. Tas ir labi zināms fakts ne vien ārlietu sektora darbiniekiem, bet daudzkārt ir plaši atspoguļots pasaules un Latvijas masu informācijas līdzekļos.

Vēlreiz pievēršam uzmanību tam, ka Viņa Svētība Dalai Lama daudzkārt ir skaidri paudis to, ka viņš nepieņems un neieņems nekādu politisku amatu Tibetā un šiem vispārpieejamiem dokumentiem un to saturam:

- 2008. gada 31. oktobrī, astotajā sarunu piegājenā starp Ķīnas valdību un Tibetas pārstāvjiem Pekinā tika sastādīts un Ķīnas valdībai iesniegts **Tibetas tautas patiesās autonomijas Memorands** ("Memorandum on Genuine Autonomy for Tibetan People") – dokuments, kurš balstīts uz Ķīnas konstitūciju un principiem.
- Lai neradītu kādai no pusēm Memoranda punktu interpretāciju, tika izdots dokuments **Tibetas tautas patiesās autonomijas Memoranda Piezīmes** ("Note on the Memorandum on Genuine Autonomy for Tibetan People").
- to 1. punktā ir teikts: "Atzīstot Ķīnas Tautas Republikas suverenitāti un teritoriālo integritāti" ("Respecting the sovereignty and territorial integrity of the PRC") un tas sākas ar ievada tekstu: "Viņa Svētība Dalai Lama atkārtoti paziņo, ka viņš nemeklē Tibetas atdalīšanos no Ķīnas Tautas Republikas, un viņš nemeklē Tibetai neatkarību."

Arī citi Piezīmju punktu virsraksti ir precīzi un nepārprotami:

- 2. Ķīnas Tautas Republikas Konstitūcijas atzīšana ("Respecting the Constitution of the PRC"),
- 4. Ķīnas Centrālās Valdības hierarhijas un varas atzīšana ("Respecting the hierarchy and authority of the Chinese Central Government"),
- 6. Galveno jautājumu atzīšanas ("Recognizing the core issue") trešajā sadaļā teikts: "Brīdī, kad ir panākta vienošanās, Tibetas trimdas valdība atkāpjas.
- 2012. gada 14. jūnija **Eiropas Parlamenta rezolūcijā par cilvēktiesību situāciju Tibetā** ((2012/2685(RSP)) ir vairākkārt uzslavēta demokrātiski ievēlētā Tibetas trimdas valdība un Viņa Svētības Dalai Lamas politika un "**Vidusceļa piedāvājums**" Tibetas autonomijai, pamatojoties uz Ķīnas Tautas Republikas Konstitūciju, neapdraudot "Vienas Ķīnas politiku".

Svarīgi ir pieminēt arī to, ka Tibetas trimdas valdība ir Viņa Svētības Dalai Lamas politisko jautājumu pārņēmēja kopš 2011. gada marta, kad Dalai Lama atteicās no politiskās līderības un nodeva savas pilnvaras Tibetas trimdas valdībai.

Pamatojoties uz iepriekš minētajiem faktiem, ir kategoriski nepieņemami, ka Saeimas Ārlietu komisijas vadītājs Ojārs Ēriks Kalniņš Tibetas trimdas valdību pielīdzina separātiskās Doņeckas Tautas republikas līderiem.

Ojārs Ēriks Kalniņš nenoliedzami ir viens no ietekmīgiem "Vienotības" ārpolitikas viedokļu līderiem, tāpēc vēl jo vairāk atklāts ir jautājums, cik neētiska un kā interesēs ir viņa rīcība Saeimā un partijā, kā šajā gadījumā, pierunājot un iespaidojot savus kolēgus, netikties ar Tibetas trimdas valdības ārlietu ministri un aicināt viņus netikties ar viņu savā darbavietā – Saeimā (*spiedienam, mūsuprāt, pakļāvās "Vienotības" deputāti, jo neviens no "Vienotības" deputātiem Tibetas atbalsta grupas locekļiem uz plānoto tikšanos neieradās*). Tikko notikušais sasaucas ar citu, vēl nesen 2013. gadā piedzīvoto, kad Ķīnas vēstniecība Latvijā arī izdarīja spiedienu (domājams ar kādas ietekmīgas personas starpniecību) uz Saeimas priekšsēdētāju Solvitu Āboltiņu un valdības pārstāvjiem, jo tika liegts Viņa Svētību Dalai Lamu uzņemt Saeimas Sarkanajā zālē un kad pēdējā brīdī tika atteikta arī Viņa Svētības Dalai Lamas preses konference Nacionālajā Operā. Tādēļ būtu izvērtējama deputāta O.Ē.Kalniņa kā starpnieka loma Ķīnas nedemokrātiskās politikas ietekmes palielināšanā uz Latviju un šīs politikas realizācijā Latvijā, tai skaitā Tibetas un Dalai Lamas centienu atbalsta jautājumos.

Viņa Svētība Dalai Lama ir Tibetas tautas viscienījamākais garīgais līderis, vairāk nekā 60 starptautisku, tostarp mūsu svarīgāko NATO sabiedroto un NATO dibinātājvalstu apbalvojumu laureāts. Kā piemēram: Nobela Miera prēmija; Templetona balva; Kanādas Goda Pilsonis; ASV Kongresa Zelta medaļa; Starptautiskās Cilvēktiesību līgas balva; Pasaules Drošības Gada Miera balva; Raula Valenberga Cilvēktiesību balva un daudzas citas balvas un goda tituli. Savu godu Viņa Svētībai izrāda daudzu vadošo rietumu valstu un reliģiju līderi, tāpēc ārlietu komisijas vadītāja politika un Viņa Svētības Dalai Lamas politiskās līnijas turpinātāju pielīdzināšanu Doņeckas separātistiem jeb Ukrainas suverenitātes grāvējiem jo vairāk ir neizprotama, pilnīgi nepieņemama un Latvijas valsti apkaunojoša.

Notikušais nedara godu Latvijai, kura, līdzīgi kā Tibeta, pati ir pārdzīvojusi svešas valsts okupāciju, deportācijas, sveštautiešu asimilāciju un represijas pret tautu, kultūru un valodu. Tas nerada cieņu Latvijai, kā prezidējošai valstij Eiropas Savienībā. Tibeta ir tiesīga mums un Latvijai līgt atbalstu, bet mūsu pienākums ir sniegt demokrātisku atbalstu Tibetas tautas pašsaprotramajiem, likumīgajiem, demokrātiskajiem centieniem.

Salīdzinot ar Latviju PSRS okupācijas laikā, Tibetas trimdas valdība neprasa atdalīšanos no Ķīnas un valsts neatkarību, bet gan vienīgi autonomiju Ķīnas sastāvā, pašnoteikšanos ar tiesībām uz savu valodu, kultūru un reliģijas brīvību. Tāpēc ir pilnīgi neizprotama un ir nosodāma Ojāra Ērika Kalniņa, Saeimas ārlietu komisijas priekšsēdētāja aprakstītā rīcība, kura prasa ne vien nosodījumu, bet arī izvērtēšanu būt tiesīgam ieņemt Saeimas Ārlietu komisijas priekšsēdētāja amatu.

Ojārs Ēriks Kalniņš, ilgstoši ir bijis latviešu trimdas organizāciju PBLA un ALA darbinieks, kuras pievērsa ASV iedzīvotāju un kongresa uzmanību Latvijas okupācijas faktam un cilvēktiesību pārkāpumiem PSRS. Toreiz 1986. gadā un vēlāk, ne latviešu organizācijām, ne ASV valdības un kongresa amatpersonām pat prātā nenāca konsultēties ar PSRS vēstnieku ASV un padomju režīma aģentūru piemēram par Latvijas pārstāvja emigrācijā O.Ē.Kalniņa iekļaušanu ASV oficiālās delegācijas sastāvā sarunām ar PSRS.

ASV senatori, augstas amatpersonas un ASV prezidents Ronalds Reigens bez konsultācijām ar PSRS varas pārstāvjiem un neslēpjoties tikās gan ar O.Ē.Kalniņu, gan citiem latviešiem neatkarības atgūšanas centienu jautājumos. Līdzīgi rīkojās arī daudzu citu valstu valdību pārstāvji un parlamentārieši. Spejam vienīgi iedomāties un nojaust, kā šādas "konsultācijas" un "ieklausīšanās" komunistu propagandā iespaidotu Latvijas neatkarības (ne)atgūšanu, bet tagad, kad līdzīgu, bet mazāk nozīmīgu atbalstu no mums lūdz Tibetas pārstāvji, O.Ē.Kalniņa kungs piekopj un veicina citu – dubultu morāli un gļēvulīgu attieksmi.

Mārtiņš Šics

Deputātu grupas Tibetas atbalstam
vadītājs

Inese Laizāne

Deputātu grupas Tibetas atbalstam
vadītāja vietniece

Deputāti:

Imants Parādnieks

Juris Viļums

Nellija Kleinberga

Andris Buiķis

Artuss Kaimiņš

Kārlis Krēslipš

Ingūna Rībena

Jānis Ruks

Jānis Dombrava

Janīna Kursīte-Pakule

Veiko Spolitīs

(Lai ar neesmu
ohtīvs Tibetas atbalsta
grupas biedrs, tomēr
respektējot viedokļu plurālismu
atbalstu jautājuma išskotīšanai
nec�ribos, jo vērtību
politikas un diplomātijas
zobēšanu daļēji izplūdotu)